

Forfatter: Jacobsen, J. P.

Titel: Jacobsen, J. P.: "Samlede Værker III Udg. paa Grundlag af Digterens efterladte Papirer af Morten Borup", i Jacobsen, J. P.: *Samlede Værker III Udg. paa Grundlag af Digterens efterladte Papirer af Morten Borup*, udg. af Morten Borup ; Georg Christensen , 1924-29, s. 39. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-jacob03val-shoot-idm139892128603984/facsimile.pdf> (tilgået 26. september 2021)

Anvendt udgave: Samlede Værker III Udg. paa Grundlag af Digterens efterladte Papirer af Morten Borup

EROTISKE STUDIER
EFTER
BIBLEN

5*

Adam og Eva.

Sæt nu at Adam ikke havde elsket Eva! Det er ikke saa urimeligt at sætte det. Det er tvertimod urimeligt at Adam elskede Eva. Det har han heller ikke. Han kunde ikke elske Eva. Ikke som en Fader elsker sin Datter. Thi hun var ikke hans Datter. Ikke som en Broder elsker sin Søster; thi hun var ikke hans Søster. Ikke som to fjernt Beslægtede, thi de vare ikke i Slægt med hinanden. Ikke som to Fremmede; thi de vare ikke Fremmede for hinanden.

„Og Gud Herren bygde af det Rifben, han havde taget af Mennisket en Mandinde og ledde hende til Adam og de vare begge nøgne, Adam og hans Hustru; og bluedes ikke.“ 1 M. 2. C. 22 og 25. Og de bluedes ikke! Hvi skulde de blues? Blues en Kvinde naar hun ser sin egen Barm? blues en Mand ved at se sit eget Ben? Og hendes Barm var hans og hans Ben vare hendes, som Adam da ogsaa straks siger: „denne Gang er det Ben af mine Ben og Kjød af mit Kjød“ (1. 2 C. 23). Adam var Mand, fuldstændig Mand; men Eva var ikke Kvinde, ikke fuld-

stændig Kvinde. Eva var ikke skjøn, hun var kraftig, stærkbygget, thi hun var taget af Manden. De bluedes ikke! thi de havde ikke Begjær til hinanden. Eller begjærer en Kvinde sig selv? eller kysser en Mand sin egen Haand? Men den alvidende Gud vidste at de vilde komme til at begjere hinanden; thi han kjendte Feuerbachs Sætning: „der Mensch ist was er isst“, og han sagde: æder! de skulde æde af forskellige Træer, saa fjernede de sig mere fra hinanden. Men paa Kundskabens Træ vare Frugterne sødest, derfor maatte de ikke æde deraf, thi da det var det bedste, vilde de naturligvis altid æde af det og aade da det samme. Og Gud sagde det samme til dem begge. Og de aad af de samme Træer og drak af samme Kilde og de tænkte det samme, saa paa det samme og sagde det samme. —

Og de bluedes ikke! Saa kom Syndefaldet. Og Eva græmmede sig mere end Adam, thi hun havde baade selv overtraadt Guds Befaling og lokket Adam dertil, og Adam græmmede sig, fordi han havde overtraadt Guds Befaling og vrededes paa Eva, fordi hun havde forlokket ham og ærgrede sig over sig selv, fordi han havde ladet sig forlokke af Eva. Og de tænkte ikke mere det Samme, og de skyede hinanden, Adam for ikke at blive haard mod Eva, Eva for ikke at blive bebrejdet af Adam, og Adam beherskede sig selv, og Eva frygtede, og de skyede hinanden, og de aad ikke af de samme Træer og

drak ikke af den samme Kilde, og de saa ikke mere det samme, og da de mødtes igjen, sagde de ikke det samme, der var blevet Forskjel paa dem, og „da oplodes begges deres Øjne, og de kjendte at de vare nøgne; og de heftede Figen Blade, og gjorde sig Skjorte.“ Og Gud sagde ikke det samme til dem begge, og der blev end større Forskjel paa dem, og Gud gjorde dem Kjortler af Skind og jog dem ud af Haven. „Og Adam kjendte sin Hustru Eva“. Men til Kjerlighed blev det dog aldrig, thi de vare dog ikke forskjellige nok; men jo længere Jorden staar, jo flere Slægtled der bliver mellem Adam og Eva og de Levende, desto stærkere bliver Kjerligheden mellem Mand og Kvinde, desto luftigere drages de til hinanden, thi desto forskjelligere blive de fra hinanden, Manden bliver vel ikke mere Mand men Kvinden mere Kvinde. Men aldrig bliver hun absolut Kvinde, det Højeste bliver dog uendelig Aproximation, og takket være den uendelige Aproximation, thi blev hun absolut Kvinde, døde Kjerligheden.

Det er gennem det Absoluttes og den uendelige Aproximations Differents vi finde Vej til Kvindehjertet, den er Bindeleddet mellem Mand og Kvinde. Men Kjerligheden mellem Mand og Kvinde bliver aldrig fuldkommen, og den bliver kun uendelig Aproximation. Men Aproximationen er skøn. Leve Kjerligheden!
